

Tato práce se zabývá analýzou básnických sbírek a prozaických textů nekonvenční autorky Svatavy Antošové, jejíž tvorba je často označována za "provokativní". Základem pro přístup k problematice těla a tělesnosti jsou texty Judith Butlerové a Michela Foucaulta. Práce se věnuje tomu, jakým způsobem jsou v heteronormativní společnosti utvářeny představy o "skutečném muži" a "skutečné ženě" a jaké společenské sankce následují za neplnění očekávaných rolí. Dále se zabývá postavením lesby v rámci zdánlivě jasně vymezené kategorie "žena" a otázkou, zda je vůbec možné hovořit o "lesbické literatuře", do níž bývá Antošová řazena. Samotná analýza je potom rozdělena do čtyř částí: koherence pohlaví/gender/touha, (z)ničené tělo, lesbi(ani)smus a zobrazení intimního styku. Na závěr je na několika rozhovorech s autorkou ukázáno, jak musí neustále čelit stereotypními otázkám ohledně své "jinakosti". Cílem práce je v komplexnosti ukázat, jak je v díle Antošové zachycen právě onen pocit "jinakosti", jenž je pociťován jak uvnitř, tak na povrchu těla.